

MAR GREGORIOS COLLEGE OF ARTS & SCIENCE

Block No.8, College Road, Mogappair West, Chennai – 37

**Affiliated to the University of Madras
Approved by the Government of Tamil Nadu
An ISO 9001:2015 Certified Institution**

DEPARTMENT OF TAMIL

SUBJECT NAME: BAKTHI ELAKKIYANGAL

SEMESTER: IV

PREPARED BY: PROF.RAJAVELU

அலகு-1

காரைக்காலம்மையார் புராணம்

பெரியபுராணம் என்பது 11 ஆம் அல்லது 12ஆம் நூற்றாண்டில்வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் சேக்கிழார் என்பவரால்எழுதப்பட்ட ஒரு நூல்.சைவசமயத்தைச்சார்ந்த இந்த நூல்சிவனடியார்களின்பெருமையையும் அவர்கள் வரலாற்றையும் எடுத்துக்கூறஎழுந்த நூலாகும். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் எழுதிய திருத்தொண்டத்தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பி எழுதிய திருத்தொண்டர்திருவந்தாதிஆகியவற்றை மூலநூல்களாகக்கொண்டும், சேக்கிழார் பல ஊர்களுக்கும் சென்று திரட்டியதகவல்களைக்கொண்டும் பெரியபுராணம் ஆக்கப்பட்டது. இதைத்திருத்தொண்டர் புராணம் என்றும் கூறுவர்.இந்நூல் இரண்டு காண்டங்களாகவும் 13சருக்கங்களாகவும்பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதில் நமக்கு பாடமாக உள்ள காரைக்கால் அம்மையார் புராணத்தின்மூலமும் அதன் கதை வடிவத்தையும் காணலாம்.

பெரிய புராணம் - காரைக்காலம்மையார் புராணம்

1. மானம்மிகுதருமத்தின் வழி நின்று வாய்மையினில்ஊனமில்சீர்ப்பெரு வணிகர் குடி துவன்றிஓங்கு பதிகூனல் வளை திரை சுமந்து கொண்டு ஏறி மண்டு கழிக்கானல் மிசை உலவு வளம் பெருகு திருக் காரைக்கால்
2. வங்கமலிகடல்காரைக்காலின்கண்வாழ்வணிகர்தங்கள் குலத்தலைவனார்தனத்தனார்தவத்தால்அங்கு அவர் பால் திரு மடந்தை அவதரித்தாள் என வந்துபொங்கிய பேர் அழகு மிகப் புனிதவதியார் பிறந்தார்
3. வணிகர்பெரும்குலம்விளங்கவந்துபிறந்துஅருளியபின்அணி கிளர் மெல் அடி தளர்வுற்று
4. அசையும் நடைப்பருவத்தே பணி அணிவார் கழற்கு அடிமை பழகி பாங்கு பெறத்தணிவில்பெரு மனக் காதல் ததும்ப வரும் மொழி பயின்றார்
5. பல்பெருநற்கிளைஉவப்பப்பயில்பருவச்சிறப்புஎல்லாம் செல்வ மிகு தந்தையார்திருப்பெருகும் செயல் புரியமல்கு பெரும் பாராட்டின்வளர்கின்றார்விடையவர் பால்அல்கிய அன்புடன் அழகின் கொழுந்து எழுவது என வளர்வார்

6. நல்லவென உறுப்புநூலவர் உரைக்கும் நலம்நிரம்பி மல்குபெரு வனப்பு மீக்கூரவருமாட்சியினால் இல்லிகவாப்பருவத்தில் இவர்கள் மரபினுக்கு ஏற்கும் தொல் குலத்து வணிகர் மகன் பேசுதற்குத் தொடங்குவார்
7. நீடியசீர்க்கடல்நாகைநிதிபதி என்று உலகின்கண்பாடு பெறு புகழ் வணிகன் பயந்த குலமைந்தனுக்குத் தேடவரும் திருமரபில் சேயிழையை மகன் பேசுமாடமலி காரைக்கால் வள நகரில் வரவிட்டார்
8. வந்தமுது அறிவோர்கள் மணம் குறித்த மனைபுகுந்து தந்தையா ம்தன தத்தன்தனை நேர்ந்து நீ பயந்தபைந்தொடியை நிதிபதி மைந்தன் பரம தத்தனுக்கு முந்தை மரபினுக்கு ஏற்கும் முறைமை மணம் புரிக என்றார்
9. மற்று அவனும் முறைமையினால் மணம் இசைந்து செலவு இடச் சென்று உற்றவர்கள் உரை கேட்ட நிதிபதியும் உயர் சிறப்புப் பெற்றனன் போல் உவந்து தனிப் பெருமகட்குத்திருமலியும் சுற்றம் உடன் களி கூர்ந்து வதுவை வினைத் தொழில் பூண்டான்
10. மணம் இசைந்த நாள் ஓலை செலவிட்டு மங்கல நாள் அணைய வதுவைத் தொழில்கள் ஆன எலாம் அமைவித்தே இணர் அலங்கல் மைந்தனையும் மண அணியின் எழில் விளக்கி பணைமுரசம் எழுந்து ஆர்ப்பக் காரைக்கால் பதி புகுந்தார்
11. அளிமிடை ஆர்த்த தனத்தன் அணிமாடத்துள் புகுந்து தெளிதரு நூல் விதி வழியே செயல் முறைமை செய்து அமைத்துத்தளிர் அடி மென் நகை மயிலைத் தாது அவிழ் தார்க்காளைக்குக்களி மகிழ் சுற்றம் போற்றக் கலியாணம் செய்தார்கள்
12. மங்கலமாமணவினைகள் முடித்து இயல்பின்வைகு நாள் தங்கள் குடிக்கு அரும் புதல்வி ஆதலினால்தனத்தன் பொங்கொலி நீர் நாகையினில் போகாமே கணவன் உடன் அங்கண் அமர்ந்து இனிது இருக்க அணி மாடம் மருங்கு அமைத்தான்
13. மகள்கொடையின் மகிழ் சிறக்கும் வரம்பில் தனம் கொடுத்து அதன்பின் நிகர்ப்பு அரிய பெரும் சிறப்பில் நிதிபதி தன் குல மகனும் தகைப்பில் பெரும் காதலினால் தங்கு மனை வளம் பெருக்கி

மிகப் புரியும் கொள்கையினில்மேம் படுதல் மேவினான்

14. ஆங்கு அவன் தன் இல்வாழ்க்கை அரும் துணையாய் அமர்கின்ற பூங்குழலார் அவர் தாமும் பொரு விடையார்திருவடிக் கீழ்ஓங்கிய அன்புறு காதல் ஒழிவு இன்றி மிகப் பெருகப்பாங்கில் வரும் மனை அறத்தின் பண்பு வழாமையில்பயில்வார்

15. நம்பர் அடியார் அணைந்தால் நல்ல திரு அமுது அளித்தும் செம்பொன்னும் நவ மணியும்செழுந்துகிலும் முதலான தம் பரிவினால் அவர்க்குத்தகுதியின்வேண்டுவகொடுத்தும் உம்பர் பிரான் திருவடிக் கீழ் உணர்வு மிக ஒழுகு நாள்

16. பாங்குடையநெறியின் கண் பயில் பரம தத்தனுக்கு மாங்கனிகள்ஓரிரண்டு வந்து அணைந்தார் சிலர் கொடுப்ப ஆங்கு அவை தான் முன் வாங்கி அவர் வேண்டும் குறை அளித்தே ஈங்கு இவற்றை இல்லத்துக்கு கொடுக்க என இயம்பினான்

17. கணவன்தான்வரவிடுத்தகனிஇரண்டும்கைக்கொண்டு மணம் மலியும் மலர்க் கூந்தல் மாதரார் வைத்து அதற்பின்பண அரவம் புனைந்து அருளும்பரமனார்திருத் தொண்டர் உணவின் மிகு வேட்கை யினால் ஒருவர் மனையுள்புகுந்தார்

18. வேதங்கள்மொழிந்த பிரான் மெய்த் தொண்டர் நிலை கண்டு நாதன் தன் அடியாரைப் பசி தீர்ப்பேன் என நண்ணிப்பாதங்கள் விளக்க நீர் முன் அளித்துப் பரிகலம் வைத்துஏதம் தீர் நல் விருந்தாம் இன் அடிசில் ஊட்டுவார்

19. கறிஅமுதம்அங்குஉதவாதேதிரு அமுது கை கூட வெறி மலர் மேல் திரு அனையார்விடையவன் தன் அடியாரேபெறல் அரிய விருந்தானால் பேறு இதன் மேல் இல்லை எனும் அறிவினராய் அவர் அமுது செய்வதனுக்கு ஆதரிப்பார்

20. இல்லாளன்வைக்கஎனத்தம்பக்கல்முன்இருந்த நல்ல நறுமாங்கனிகள்இரண்டினில் ஒன்றைக் கொண்டு வல் விரைந்து வந்து அணைந்து படைத்து மனம் மகிழ்ச்சியினால் அல்லல் தீர்ப்பவர் அடியார் தமை அமுது செய்வித்தார்

21. மூப்புறும்அத்தளர்வாலும்முதிர்ந்துமுகியவேட்கைத் தீப்பசியின்நிலையாலும் அயர்ந்து அணைந்ததிருத் தொண்டர் வாய்ப்புறுமென் சுவை அடிசில்மாங்கனியோடு இனிது அருந்திப்பூப்பயில்மென் குழல் மடவார் செயல் உவந்து போயினார்

22. மற்றவர்தாம்போயினபின்மனைப்பதிஆகியவணிகள்
உற்ற பெரும் பகலின் கண் ஓங்கிய பேர் இல்எய்திப்பொற்புற முன் நீர்
ஆடிப் புகுந்து அடிசில் புரிந்து அயிலக்
கற்புடையமடவாரும்கடப் பாட்டில் ஊட்டுவார்

23. இன்அடிசில்கறிகள்உடன்எய்தும்முறைஇட்டுஅதன்பின்
மன்னியசீர்க் கணவன் தான் மனை இடை முன் வைப்பித்த
நல் மதுரமாங்கனியில் இருந்த அதனை நறும் கூந்தல்
அன்னமனையார்தாமும் கொடு வந்து கலத்து அளித்தார்

24. மனைவியார்தாம்படைத்தமதுரம்மிகவாய்த்தகனி
தனைநுகர்ந்த இனிய சுவை ஆராமை தார் வணிகள்இனையது ஒரு பழம்
இன்னும் உளது அதனை இடுக என அனையது தாம் கொண்டு வர
அணைவார் போல் அங்கு அகன்றார்

25. அம்மருங்குநின்றுஅயர்வார்அரும்கனிக்குஅங்குஎன்செய்வார்மெய்
ம் மறந்து நினைந்து உற்ற இடத்து உதவும் விடையவர் தான்தம்
மனம் கொண்டு உணர்தலுமே அவர் அருளால் தாழ்
குழலார்மைமருங்கு வந்து இருந்தது அதிமதுரக் கனி ஒன்று

26. மற்றதனைக்கொடுவந்துமகிழ்ந்துஇடலும்அயின்றுஅதனில் உற்ற
சுவைஅமுதினும் மேல் பட உளதாயிட இது தான்
முன் தரு மாங் கனி அன்று மூவுலகில்பெற்றர்க்குஅரிதால் பெற்றது
வேறு எங்கு என்று பெய் வளையார்தமைக் கேட்டான்

27. அவ்வரைகேட்டலும்மடவார்அருள்உடையார்அளித்துஅருளும்செவ்
விய பேர் அருள் விளம்பும் திறம் அன்று என்று உரை செய்யார் கை
வருகற்புடைநெறியால் கணவன் உரை காவாமை மெய் வழி அன்று
என விளம்பல் விட மாட்டார்விதிர்ப்புஉறுவார்

28. செய்தபடிசொல்லுவதேகடன்என்னும்சீலத்தார்
மை தழையும்கண்டர்சேவடிகள்மனத்துஉற வணங்கிஎய்தவரும் கனி
அளித்தார் யார் என்னும் கணவனுக்கு
மொய் தரு பூங்குழல்மடவார்புகுந்தபடிதனைமொழிந்தார்

29. ஈசன்அருள்ளைக்கேட்டில்இறைவன்அதுதெளியான்
வாச மலர்த் திரு அனையார்தமை நோக்கி மற்று இது தான்
தேசுடையசடைப் பெருமான் திருவருளேல் இன்னமும் ஓர் ஆசில் கனி
அவன் அருளால் அழைத்து அளிப்பாய் என மொழிந்தான்

30. பாங்குஅன்றுமனைவியார்பணிஅணிவார்தமைப்பரவி
ஈங்கு இது அளித்து அருளீரேல் என் உரை பொய்யாம் என்ன
மாங்கனி ஒன்று அருளால் வந்து எய்துதலும்மற்று அதனை ஆங்கு அவன்
கைக் கொடுதலுமேஅதிசயித்து வாங்கினான்

31. வணிகனும்தன்கைப்புக்கமாங்கனிபின்னைக்காணான்
தணிவரும் பயம் மேற்கொள்ள உள்ளமும் தடுமாறு எய்தி அணி சூழல்
அவரை வேறு ஓர் அணங்கு எனக் கருதி நீங்கும்துணிவு கொண்டு
எவர்க்கும்சொல்லாந்தொடர்வின்றி ஒழுகு நாளில்

32. விடுவதேஎண்ணம்ஆகமேவியமுயற்சிசெய்வான்
படுதிரைப்பரவை மீது படர் கலம் கொண்டு போகிநெடு நிதி
கொண்வேன் என்ன நிரந்தபல் கிளைஞர் ஆகும் வடுவில் சீர் வணிக
மாக்கள் மரக்கலம் சமைப்பித்தார்கள்

33. கலஞ்சமைத்துஅதற்குவேண்டும்கம்மியர்உடனேசெல்லும்புலங்களி
ல் விரும்பு பண்டம் பொருந்துவ நிரம்ப ஏற்றி சலம் தரு கடவுள்
போற்றித்தலைமையாம்நாய்கன்தானும்
நலம் தரு நாளில் ஏறி நளிர்நிரைக் கடல் மேல் போனான்

34. கடல்மிசைவங்கம்ஒட்டிக்கருதியதேயம்தன்னில்
அடை உறச் சென்று சேர்ந்து அங்கு அளவில் பல் வளங்கள் முற்றி இடை
சில நாட்கள் நீங்க மீண்டும் அக்கலத்தில்ஏறிப் படர் புனல் கன்னி
நாட்டோர்பட்டினம்மருங்குசேர்ந்தான்

35. அப்பதிதன்னில்ஏறிஅலகில்பல்பொருள்கள்ஆக்கும்ஒப்பில் மா
நிதியம் எல்லாம் ஒருவழிப் பெருக உய்த்து
மெய்ப் புகழ் விளங்கும் அவ்வூர்விரும்பவோர் வணிகன் பெற்ற
செப்பருங் கன்னி தன்னைத்திருமலி வதுவை செய்தான்

36. பெறல்அரும்திருவினாளைப்பெருமணம்புணர்ந்துமுன்னை
அறல் இயல் நறும்மென் கூந்தல் அணங்கனார்திறத்தில்அற்றம்
புறம் ஒரு வெளி உறாமல் பொதிந்த சிந்தனையின் ஓடு
முறைமையின்வழாமைவைகி முகம் மலர்ந்து ஒழுகும் நாளில்

37. முருகலர்சோலைமுதூர்அதன்முதல்வணிகரோடும்
இரு நிதிக் கிழவன் எய்தியதிருவின்மிக்குப் பொரு கடல்
கலங்கள்போக்கும்புகழினான் மனைவி தன்பால்பெருகொளிவிளக்குப்
போல் ஓர் பெண்கொடி அரிதில் பெற்றான்

38. மடமகள்தன்னைப்பெற்றுமங்கலம்பேணித்தான்முன்பு

உடன் உறைவு அஞ்சி நீத்த ஒரு பெரு மனைவி யாரைத் தொடர் அற நினைந்து தெய்வத் தொழு குலம் என்றே கொண்டு கடன் அமைத்தவர் தம் நாமம் காதல் செய் மகவை இட்டான்

39. இந்நிலைஇவன்இங்குஎய்திஇருந்தனன்இப்பால்நீடும்
கன்னி மா மதில் சூழ் மாடக் காரைக்கால் வணிகன் ஆன தன் நிகர்
கடந்த செல்வத்தனத்தன்மகளார்தாமும்மன்னியகற்பினோடு மனை
அறம் புரிந்து வைக

40. விளைவளம்பெருக்கவங்கம்மீதுபோம்பரமதத்தன்
வளர் புகழ்ப் பாண்டி நாட்டு ஓர் மா நகர் தன்னில் மன்னிஅளவில் மா
நிதியம் ஆக்கி அமர்ந்து இனிது இருந்தான் என்று
கிளர் ஒளி மணிக் கொம்பு அன்னார் கிளைஞர் தாம் கேட்டார் அன்றே

41. அம்மொழிகேட்டபோதேஅணங்கனார்சுற்றத்தாரும்
தம் உறு கிளைஞர்ப்போக்கி அவன் நிலை தாமும்கேட்டுமம்மர் கொள்
மனத்தர் ஆகி மற்றவன் இருந்த பாங்கர்கொம்மைவெம்முலையின்
ஆளை கொண்டு போய் விடுவது என்றார்

42. மாமணிச்சிவிகைதன்னில்மடநடைமயில்அன்னாரைத்
தாமரைத்தவிசில்வைகும்தனித் திரு என்ன ஏற்றிக்காமரு கழனி
வீழ்த்துக் காதல் செய் சுற்றத்தாரும்தேமொழியவரும்சூழ்ச் சேண்
இடைக்கழிந்துசென்றார்

43. சிலபகல்கடந்துசென்றுசெம்தமிழ்த்திருநாடுஎய்தி
மலர் புகழ்ப் பரம தத்தன் மா நகர் மருங்கு வந்து குல முதல்
மனைவியாரைக் கொண்டு வந்து அணைந்த தன்மை தொலைவில்
சீர்க்கணவனார்க்குச் சொல்லி முன் செல்ல விட்டார்

44. வந்தவர்அணைந்தமாற்றம்கேட்டலும்வணிகன்தானும்
சிந்தையில் அச்சம் எய்திச்செழு மணம் பின்பு செய்த
பைந்தொடிதனையும் கொண்டு பயந்த பெண்
மகவின்ஒடுமுந்துறச்செல்வேன் என்று மொய் குழல் அவர் பால் வந்தான்

45. தானும்அம்மனைவியோடும்தளிர்நடைமகவினோடும்மான் இனம்
பிணை போல் நின்ற மனைவியார் அடியில் தாழ்ந்தேயான்உமது
அருளால் வாழ்வேன்இவ் இளம் குழவி தானும்பான்மையால்உமது
நாமம் என்று முன் பணிந்து வீழ்ந்தான்

46. கணவன்தான்வணங்கக்கண்டகாமர்பூங்கொடியனாரும்
அணைவுறும் சுற்றத்தார் பால் அச்ச மோடு ஒதுங்கி நிற்ப

உணர்வுறு கிளைஞர் வெள்கி உன் திரு மனைவி தன்னை மணம்
மலிதாரினாய் நீ வணங்குவது என் கொல் என்றார்

47. மற்றவர்தம்மைநோக்கிமானுடம்இவர்தாம்அல்லர்
நற் பெரும் தெய்வம் ஆதல் நான் அறிந்து அகன்ற பின்பு பெற்ற இம் மகவு
தன்னைப் பேர் இட்டேன் ஆதலாலேபொற்பதம்பணிந்தேன்நீரும்
போற்றுதல் செய்மின் என்றான்

48. என்றலும்சுற்றத்தாரும்இதுஎன்கொல்என்றுநின்றார்
மன்றலங்குழலினாரும் வணிகன் வாய் மாற்றம் கேளாக் கொன்றை
வார்சடையினார் தம் குரை கழல் போற்றிச் சிந்தை ஒன்றிய நோக்கில்
மிக்க உணர்வு கொண்டு உரை செய்கின்றார்

49. ஈங்குஇவன்குறித்தகொள்கைஇதுஇனிஇவனுக்குஆகத்
தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப் பொதி கழித்து இங்கு உன் பால்
ஆங்கு நின் தாள்கள்போற்றும் பேய் வடிவு அடியேனுக்குப்பாங்குற
வேண்டும் என்று பரமர் தாள் பரவி நின்றார்

50. ஆனஅப்பொழுதுமன்றுள்ஆடுவார்அருளினாலேமேனெறி உணர்வு
கூரவேண்டிற்றேபெறுவார்மெய்யில் ஊன் அடை வனப்பை எல்லாம்
உதறி எற்புஉடம்பேஆகவானமும்மண்ணும் எல்லாம் வணங்கும்
பேய் வடிவம் ஆனார்

51. மலர்மழைபொழிந்ததுஎங்கும்வானதுந்துபியின்நாதம்
உலகெலாம் நிறைந்து விம்ம உம்பரும் முனிவர்
தாமும்குலவினர்கணங்கள் எல்லாம் குணலைஇட்டன முன் நின்ற
தொலைவில் பல் சுற்றத்தாரும் தொழுது அஞ்சி அகன்று போனார்

52. உற்பவித்துஎழுந்தஞானத்துஒருமையின்உமைகோன்தன்னைஅற்புத
த் திரு அந்தாதி அப்பொழுது அருளிச் செய்வார் பொற்புடைச்
செய்ய பாதபுண்டரீகங்கள்போற்றும்நற்கணத்தினில் ஒன்று
ஆனேன் நான் என்று நயந்து பாடி

53. ஆய்ந்தசீர்இரட்டைமாலைஅந்தாதிஎடுத்துப்பாடிஏய்ந்த பேர்
உணர்வு பொங்களையில் ஒரு மூன்றும் முன்னாள் காய்ந்தவர் இருந்த
வெள்ளிக் கைலை மால் வரையைநண்ண வாய்ந்த பேர்
அருள் முன் கூற வழி படும்வழியால் வந்தார்

54. கண்டவர்வியப்புற்றுஅஞ்சிக்கைஅகன்றுஓடுவார்கள்

கொண்டது ஓர் வேடத் தன்மை உள்ளவாறு கூறக் கேட்டேஅண்ட நாயகனாரென்னைஅறிவரேல் அறியா வாய்மை எண் திசை மக்களுக்கு யான் எவ்வுருவாய் என் என்பார்

55. வடதிசைதேசம்எல்லாம்மனத்தினும் கடிது சென்று தொடை அவிழ் இதழிமாலைச்சூலபாணியனார்மேவும் படர் ஒளிக் கைலை வெற்பின் பாங்கு அணைந்து ஆங்குக்காலின்நடையினைத் தவிர்த்து பார் மேல் தலையினால் நடந்து சென்றார்

56. தலையினால்நடந்துசென்றுசங்கரன்இருந்தவெள்ளிமலையின் மேல் ஏறும் போதுமகிழ்ச்சியால் அன்பு பொங்கக்கலை இளம் திங்கள் கண்ணிக் கண் நுதல் ஒரு பாகத்துச்சிலைநுதல்இமயவல்லிதிருக் கண் நோக்குற்றது அன்றே

57. அம்பிகையின்திருவுள்ளத்தின்அதிசயித்துஅருளித் தாழ்ந்து தம் பெருமானேநோக்கித்தலையினால் நடந்து இங்குஏறும்எம் பெருமான் ஓர் ஏற்பின் யாக்கை அன்பு என்னை என்ன நம் பெருமாட்டிக்கு அங்கு நாயகன் அருளிச் செய்வான்

58. வரும் இவன் நம்மைப்பேணும் அம்மை காண் உமையேமற்றுஇப்பெருமை சேர் வடிவம் வேண்டிப்பெற்றனள் என்று பின்றை பெருகு வந்து அணைய நோக்கி அம்மையே என்னும் செம்மை ஒரு மொழி உலகம் எல்லாம் உய்யவேஅருளிச் செய்தார்

59. அங்கணன்அம்மையேஎன்று அருள் செய அப்பா என்று பங்கயச்செம் பொன் பாதம் பணீந்துவீழ்ந்து எழுந்தார் தம்மைச்சங்க வெண்குழையினாரும் தாம் எதிர் நோக்கி நம்பால் இங்கு வேண்டுவது என் என்ன இறைஞ்சி நின்று இயம்புகின்றார்

60. இறவாதஇன்பஅன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டு கின்றார்பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்பு உண்டேல் உன்னை என்றும் மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி அறவா நீ ஆடும் போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்

61. கூடு மாறு அருள் கொடுத்துக் குலவு தென்திசையில் என்றும் நீடு வாழ் பழனமூதார்நிலவிய ஆலம் காட்டில் ஆடும் மா நடமும் நீ கண்டு ஆனந்தம் சேர்ந்து எப்போதும்பாடுவாய் நம்மை பரவுவார்பற்றாய் நின்றான்

62. அப்பரிசு அருள்பெற்ற அம்மையும் செம்மைவேதமெய்ப் பொருள் ஆனார் தம்மை விடை கொண்டு வணங்கிப்போந்து செப்பரும் பெருமை அன்பால் திகழ் திரு ஆலம் காடாம்நற் பதி தலையினாலே நடந்து புக்கு அடைந்தார் அன்றே
63. ஆலங்காடு அதனில் அண்டமுற நிமிர்ந்து ஆடுகின்ற கோலம் காண் பொழுது கொங்கை திரங்கி என்று எடுத்து அங்குமூலம் காண்பரியார் தம்மை மூத்த நல் பதிகம் பாடி ஞாலம் காதலித்துப்போற்றும் நடம் போற்றி நண்ணும் நாளில்
64. மட்டவிழ்கொன்றையினார்தம்திருக்கூத்து முன்வணங்கும் இட்ட மிகு பெருங் காதல் எழுந்து ஓங்க வியப்பு எய்தி எட்டி இலவம் மீகை என எடுத்துத் திருப் பதிகம் கொட்டமுழுவம்குழகன் ஆடும் எனப் பாடினார்
65. மடுத்தபுனல் வேணியினார் அம்மை என மதுரமொழிகொடுத்து அருள்பெற்றாரைக்குலவியதாண்டவத்தில் அவர் எடுத்து அருளும்சேவடிக் கீழ் என்றும் இருக்கின்றாரை அடுத்த பெரும் சீர் பரவல் ஆர் அளவாயினது அம்மா

காரைக்காலம்மையார் புராணம் – (கதை வடிவில்)

ஒரு பங்குனி மாதத்தின், ஸ்வாதி நட்சத்திர நாளன்று, சோழநாட்டிலுள்ளகாரைக்காலில் தன் வீட்டில் தனதத்தன்குட்டிப் போட்ட பூனை போல் அங்கும்இங்கும் நடந்து கொண்டு இருந்தார். கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு ஒரு பிறந்த குழந்தையின் அழுகுரல் கேட்டது. உடனே பிரசவம் பார்த்த தாதி* வெளியே வந்து அவரிடம், “அய்யா உங்களுக்கு திருமகளைப்* போல ஒரு பெண் பிறந்திருக்கிறாள்” என்று கூறினாள். “அப்பனே! சிவனே எனக்கு குழந்தை இல்லாத குறையைப்போக்கி விட்டாய்”, என்று அந்த சிவனைப்பிராத்தித்து, தன் கழுத்தில் இருந்த ஒரு மணி மாலையை அந்த தாதிக்கு பரிசாக கொடுத்தார். உள்ளறைக்குச் சென்று குழந்தையைப் பார்த்த தனதத்தனை, அவர் மனைவி தர்மவதி, “நம் குழந்தையைப் பாருங்கள், எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறாள். இவளுக்கு என்ன பெயர் வைக்கலாம் என்று கேட்டார்?” அவரும், “புனிதவதிஎன்றுப் பெயரிட்டு அழைப்போம்” என்று கூறினார்.

நாட்கள் மெதுவாக நகர்ந்தன. புனிதவதி வளர ஆரம்பித்தாள். அவள் வளர வளர, தனதத்தனின்வியாபாரமும் நன்றாக வளர்ந்தது. ஏற்கானவே பெரும் செல்வந்தராகஇருந்தவருக்கு மேலும் செல்வம் பெருகியது. புனிதவதி தன் வயது ஒத்த குழந்தைகளோடு விளையாடாமல், எப்பவும் சிவப்பக்தியோடு வளைய வந்தாள். அந்த சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே, சிவன் கோவில்களுக்குச் சென்று சிவனுக்குதொண்டுப் புரிந்து வந்தாள். எப்பொழுதும் சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டும், சிவனடியார்களைக் கண்டால், அந்த சிவனையேப் பார்த்த மாதிரி பரவசப்பட்டாள். இப்படியாக வளர்ந்து திருமணப் பருவம் எய்தினாள்.

அப்பொழுது அவளைப்பார்ப்பவர்கள் எல்லாம்,” இப்படி ஒரு அழகான பெண் உலகத்தில் இருக்க முடியுமா?” என்று வியந்தார்கள். அப்படி ஒரு தெய்வீக அழகோடு அவள் விளங்கினாள். தர்மவதி ஒரு நாள் தன் கணவனிடம், “என்னங்க புனிதவதிக்குகலியாணம் செய்து வைக்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை கவனியுங்கள்” என்றார். “நானும் அதற்கான ஏற்பாடுகளை கவனித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறேன். நம் மகளுக்கு இருக்கிற அழகுக்கும், அறிவுக்கும், பக்திக்கும் சரியான துணை அமையவில்லையே!!! என்ன பண்ணுவது. நம் மகள் வணங்குகிற சிவன் தான் அவளுக்கு ஒரு நல்ல கணவனை கொடுக்க வேண்டும்” என்றார் தனதத்தன். அவருடைய பிராத்தனை, இறைவனின் காதில் விழுந்தது விட்டது போலும், நாகப்பட்டினத்தில் வசித்து வந்த வணிகர் நந்திபதி, புனிதவதியின்குணத்தையும், அழகையும் கேள்விப்பட்டு, தன் மகன் பரமதத்தனுக்கு மணம் முடிக்க எண்ணினார். இரு குடும்பமும் பேசி புனிதவதிக்கு, பரமதத்தனை கலியாணம் செய்து வைத்தார்கள். புனிதவதியின்தந்தைக்கு தன் ஒரே மகளை விட்டுப் பிரிய

மனமில்லாததால், மருமகனைநாகப்பட்டினத்திற்குப் போகாமல், காரைக்காலிலேவசிக்குமாறுவேண்டிக்கொண்டார். அதனால் பரமதத்தனும்புனிதவதியும்காரைக்காலில் வசித்து வந்தனர்.

பரமதத்தனும்காரைக்காலில் நேர்மையாக வணிகத் தொழிலை நடத்தி வந்தான். புனிதவதியாருக்கும்இறைவனிடத்தில்கொண்டுள்ள பக்தி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டு இருந்தது. எந்நேரமும் சிவநாமத்தைஉச்சரித்துக்கொண்டும், சிவனடியார்களைஉபசரித்துக்கொண்டும் இருந்தார். ஒரு நாள் பரமதத்தன் தன் கடையில் இருக்கும் பொழுது, அவருடைய வடிக்கையாளர்களில் ஒருவர், இரண்டு மாங்கனிகளைபரமதத்தனிடம் கொடுத்தார். அதை பரமதத்தனும் தன் வீட்டிற்கு, கடையில் வேலை பார்ப்பவரிடம் கொடுத்து அனுப்பினான். புனிதவதியாரும் அதை வாங்கி வைத்து விட்டு மதிய உணவிற்கானஏற்பாட்டைசெய்துக்கொண்டு இருந்தார். அப்பொழுது, வீட்டு வாசலிலுருந்து, “சிவாய நம” என்று குரல் கேட்டது. உடனே, புனிதவதியாரும் வாசலுக்கு வந்து பார்த்தார். அங்கே ஒரு சிவனடியார்நின்றிக் கொண்டு இருந்தார். அவரை இன்முகத்துடன் உள்ளே அழைத்தவருக்கு, பசியால் வாடும்அடியவரின்முகத்தைக்கண்டவுடன்அதிர்ச்சியாகிவிட்டது, உடனே வெகு சீக்கிரமாக சமையலை முடித்து, அவருக்கு உணவு பரிமாறினார். அந்த அடியாரும், இருந்த பசிக்குவயிறார உண்டார்.

பிறகு தன் கணவன் கொடுத்து அனுப்பிய மாங்கனிகளில் ஒன்றை அந்த அடியாருக்கு கொடுத்தார். அவருக்கோ மகிழ்ச்சி தாங்க வில்லை, அந்த மாங்கனியையும் உண்டு, புனிதவதியாரைமனமாரவாழ்த்திவிட்டுசென்றார். சற்று நேரத்திற்குப் பிறகு, வழக்கம் போல் மதிய உணவிற்காக வீட்டிற்கு வந்த பரமதத்தனுக்கு, புனிதவதியார் உணவு பரிமாறிவிட்டு, மீதி இருக்கிற ஒரு மாங்கனியைக் கொடுத்தார்.

பரமதத்தனும்அதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, இன்னும் ஒன்று இருக்குமே அதையும் இலையில்இடுக என்று பணித்தான். கணவனின் கட்டளையை கேட்ட, புனிதவதியாருக்கோ என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை. இன்னொரு கனி இல்லையென்று சொல்லிவிடலாமா என்று ஒரு நொடி எண்ணினார். பிறகு அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு கனியை எடுத்து வருபவர் போல் உள்ளே சென்றார். சிவனைநினைத்து கணை மூடிக்கொண்டு, “ஈஸ்வரா, இதற்கு நீ தான் ஒரு வழி செய்ய வேண்டும் என்று பிரர்த்தித்தார்” . அந்த ஈஸ்வரனும், இவருடைய வேண்டுகளுக்கு செவி சாய்த்து, புனிதவதியாரின் கைகளில் ஒரு மாங்கனியைவைக்கச் செய்தார். கைகளில் ஒரு மாங்கனியைப்பார்த்தவுடன், புனிதவதியார் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்குஅளவே இல்லை. இறைவனுக்கு நன்றியை மனதில்

தெரிவித்துக்கொண்டு, அந்த மாங்கனியை, பரமதத்தனின்இலையில் பரிமாறினார்.

பரமதத்தனும் அந்தக் கனியை உண்டவுடன், ஆஹா! ஆஹா! என்ன ஒரு சுவை, இப்படிப்பட்ட ஒரு மாங்கனியை என் வாழ்நாளில் நான் சாப்பிட்டதே இல்லையே! முதலில் சாப்பிட்ட கணியின்சுவைக்கும், இந்தக்கனியின்சுவைக்கும்சம்பந்தமே இல்லையே! எப்படி இந்தக் கனி மட்டும் இவ்வளவு சுவையாக இருக்க முடியும்? இந்தக் கனி கண்டிப்பாக நான் கொடுத்த கனியாக இருக்க முடியாது, சொல்!!! இது எப்படி உனக்கு கிடைத்தது? என்று புனிதவதியைப் பார்த்து கேள்வி கேட்டான். இப்படி ஒரு சூழ்நிலை வரும் என்று நினைக்காதபுனிதவதியாரோ, எப்படி கணவனிடம் உண்மையை சொல்லிப்புரியவைப்பது என்று தடுமாறினார். இருப்பினும் கணவனிடம் உண்மையை மறைப்பது ஒரு நல்ல மனைவிக்கு அழகல்ல என்று எண்ணி, கணவனிடம் நடந்த எல்லா விசயங்களையும் கூறினார். ஆனால் பரமதத்தனோ இதை சிறிதும் நம்பவில்லை. நம்பாமல், அவரைப் பார்த்து, உலகத்தில் எங்காவது இது மாதிரி நடக்குமா? இறைவனே! உன் கையில் கனியை வைத்தாரா, இதை நான் நம்ப வேண்டுமா என்று பரிசாசம் செய்தான். நீ சொல்வதை நான் நம்ப வேண்டும் என்றால், மீண்டும் இதே மாதிரி ஒரு சுவையான கனியைப் பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று கூறினான். இப்படி பரமதத்தன்சொன்னதைக்கேட்டவுடன், புனிதவதியாரின் நிலமை மிகவும் தர்மசங்கடமாகிவிட்டது. இருப்பினும், கணவனின் சந்தேகத்தை தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவர் மீண்டும் உள்ளே சென்று, இறைவனைபிராத்திக்க ஆரம்பித்தார்.

புனிதவதியார் உள்ளே சென்று, இன்னொரு பழம் தந்தருள வேண்டும், இல்லையேல் என் உரை பொய்யாகும் என்று சிவபெருமானைமனமுருகபிராத்தித்தார்.

சிவபெருமானும்புனிதவதியாரின் வாக்கு பொய்க்கக்கூடாது என்று எண்ணி, அவர் கையில் இன்னொரு மாங்கனியை வைத்து அருளினார். அதைக்கண்டவுடன்புனிதவதியார் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். பிறகு அதைக் கொண்டு வந்து கணவனிடம் கொடுத்தார். பரமதத்தனுக்கு மிகவும் ஆச்சிரியமாகி விட்டது. அவன் அதை தன் வாயின் அருகே கொண்டு போனபோது, அது அப்படியே மறைந்து விட்டது. இதைத்தான், “கைக்கு எட்டியது வாய்க்குஎட்டவில்லை” என்று பெரியவர்கள் கூறுவார்கள் போலும். முதலில் கனியைப்பார்த்தவுடன், ஆச்சிரியமடைந்தபரமதத்தன், அந்த கனி மறைந்தவுடன், மிகவும் அதிர்ச்சி அடைந்தான். தன் மனைவியினுடையசிவபக்தியால் தான், இந்த அதிசியம் எல்லாம் நடக்கிறது என்று புரிந்து கொண்டான். இந்த உண்மையை புரிந்துக்கொண்டதால், அவன் தன் மனைவியை

தெய்வமாக பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டான். உடனே புனிதவதியாரைப் பார்த்து கை எடுத்து கும்பிட்டான். தன் மனைவி தெய்வத்தன்மை உடையவர் என்று நம்ப ஆரம்பித்து விட்டான்.

இறைவனுடைய பூரண அருளைப் பெற்ற உன்னை என்னால் இனிமேல் மனைவியாக பார்க்க முடியாது. உன்னுடன் சேர்ந்து வாழ எனக்கு தகுதி கிடையாது. அதனால் வெளி உலகுக்கு கணவன் மனைவியாக வாழ்வோம், வீட்டில் தனி தனியாக வாழ்வோம் என்றான். கணவனின் இந்த பேச்சைக்கேட்டவுடன்புனிதவதியார் மிகவும் மனம் வருந்தினார். கடைசியில், கணவனின் சொல்லை மீறக்கூடாது என்பதற்காக, அவனுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்கி, இருவரும் ஒரே வீட்டில் இருந்து கொண்டு தனி தனியே வாழ்ந்தனர். உறவினர்கள் யாருக்கும் தெரியாதபடி இந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தனர். இப்படியாக வாழ்ந்து கொண்டு இருந்த பொழுது, புனிதவதியாரும் உலகப்பற்றைத் துறந்து வாழும் பக்குவ நிலையை பெற ஆரம்பித்தார். பரமதத்தனோ, இரு விதமான இந்த வாழ்க்கையை வாழ விரும்பாமல், தன் உறவினர்களிடம் வெளியூர் சென்று பொருள் ஈட்டப்போவதாக கூறினான். அவர்களும் அவனுடைய முடிவிற்கு சம்மதம் அளித்தனர்.

அந்த காலங்களில், வணிகர்கள் வெளியூருக்குச் சென்று பொருள் ஈட்டுவது* வழக்கம். அதன்படி, ஒரு நாள் , தன் மனைவியிடமும், உறவினர்களிடமும் விடைப்பெற்று வெளியூருக்குப் புறப்பட்டான், ஆனால் எந்த ஊருக்கு செல்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. அவன் பாண்டிய நாட்டிற்கு சென்று வாணிபம் செய்ய ஆரம்பித்தான். சிறிது காலத்திற்கெல்லாம் தன் திறமையால் அவன் அங்கு பெரிய செல்வந்தன் ஆனான். அந்த ஊரில் இருக்கும் ஒரு வணிகர் அவனுடைய செல்வச்சிறப்பையும், அழகையும் உணர்ந்து, தன் மகளை அவனுக்கு திருமணம் செய்துக் கொடுத்தார்.

அவனும், தன் இரண்டாவது மனைவியோடு, இன்பமாக வாழ்ந்து வந்தான். அப்படி வாழ்ந்து வந்த போதும், தன் முதல் மனைவியை எப்போதும் மறக்காமல், மனதில் அவளை வணங்கி வந்தான். ஒரு நன்னாளில், அவனுடைய இரண்டாவது மனைவி ஒரு அழகான பெண் குழந்தையைப் பெற்றடுத்தாள். அந்த குழந்தைக்கு, புனிதவதி என்று தன் முதல் மனைவியின் பெயரை வைத்தான். இப்படி அவனுடைய வாழ்க்கையோ இன்பமாக அமைந்தது. ஆனால், புனிதவதியாரின் வாழ்க்கையோ, அறவழியில் அமைந்தது. எப்போதும் சிவபெருமானை நினைத்துக்கொண்டும், பூஜை செய்துக்கொண்டும் வாழ்ந்து வந்தார். பரமதத்தன் பாண்டிய நாட்டில் இருக்கும் செய்தி, புனிதவதியாருக்கும் அவருடைய உறவினர்களுக்கும், மற்ற வணிகர்கள் மூலம் தெரிய வந்தது.

உறவினர்களோ, புனிதவதியாரை எப்படியும் பரமதத்தனோடு சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று நினைத்து, புனிதவதியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு பாண்டி நாட்டை நோக்கி புறப்பட்டு போனார்கள். பாண்டி நாட்டில் பரமதத்தன் இருக்கும் நகருக்கு வெளியே உள்ள ஒரு இடத்தில் தங்கி, புனிதவதியார் வந்திருக்கும் செய்தியை பரமதத்தனுக்கு ஒரு ஆள் மூலம் சொல்லி அனுப்பினர். புனிதவதியாரின் இந்த திடீர் வருகையை கொஞ்சமும் எதிர்ப்பார்க்காதபரமதத்தன்னோ, என்ன செய்வது என்று அஞ்சினான். பிறகு தன் இரண்டாவது மனைவியோடும், குழந்தையோடும்புனிதவதியாரைப் போய் பார்த்தான். பார்த்த உடனே மனைவி, மகளுடன் புனிதவதியாரின்பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி எழுந்தான். பிறகு புனிதவதியாரைப் பார்த்து, நான் உங்களுடைய திருவருளால், நலமாக வாழ்கிறேன். இந்தக்குழந்தைக்கு, தங்களின் பெயரையேசூட்டியுள்ளேன். தாங்கள் தான் எங்களுக்கு அருள் புரிய வேண்டும் என்று கூறினான். தன் கணவனின் செயலைக் கண்டு புனிதவதியார் அஞ்சி ஒதுங்கி நின்றார். பரமதத்தன்புனிதவதியாரின் காலில் விழுந்ததைப் பார்த்த உறவினர்களுக்கோ, பெரிய அதிர்ச்சியாகி விட்டது. பரமதத்தனிடம், மனைவியின் காலடியில் விழலாமா? அப்படி விழக் காரணம் என்ன என்று கேட்டனர். அதற்கு பரமதத்தனோ, பெரியோர்களே! இவர் என் மனைவியாக இருக்கலாம். ஆனால் இவர்கள் தெய்வத்தன்மை உடையவர்கள். அதனால் தான் காலில் விழுந்தேன். நீங்களும் இவரைப் போற்றி வழிபடுங்கள் என்று கூறினான். இதைக் கேட்ட அனைவரும் திகைத்து நின்றனர்.

புனிதவதியாரோ மிகவும் மன வேதனை அடைந்தார். அழகுத்திருமகளாய், இளமை குன்றாதவடிவழகுபெண்ணாய் காட்சி அளித்த புனிதவதியார், தன் இளமையையும், அழகையும் வெறுத்தார். ஒரு பெண் கணவனுக்காக மட்டும் தான் அழகோடும், இளமையோடும் வாழ வேண்டும் என்ற பெண்மையின் இயல்பினை உணர்ந்திருந்தபுனிதவதியார், அந்த நொடியே, சிவபெருமானை நினைத்து, மனம் உருக ஒரு வேண்டுதலை வேண்டினார். உடனே சிவபெருமானை நினைத்து, ஈசனே, இது வரை என் கணவருக்காக தாங்கி நின்ற இந்த அழகு உடல் இனிமேல் எனக்கு வேண்டாம். இந்த அழகு மிகுந்த உடலை யாரும் இனி பார்க்க கூடாது. அதனால், எனக்கு பேய் வடிவம் கொடுத்தருள வேண்டும் என்றும் வேண்டினார். அவருடைய வேண்டுதலை செவி சாய்த்த சிவபெருமானும், புனிதவதியாருக்கு, பேய் வடிவத்தைக் கொடுத்து அருள் புரிந்தார். புனிதவதியார் தன் அழகு மிகுந்த உடல் மறைந்து, எலும்பும் தோலுமாக

காட்சி அளித்தார். அங்கு கூடி நின்ற உறவினர்களுக்கு எல்லாம் அதிசியமாக போய் விட்டது. உடனே அவர்கள் எல்லோரும் அவரை வணங்கினார்கள்.

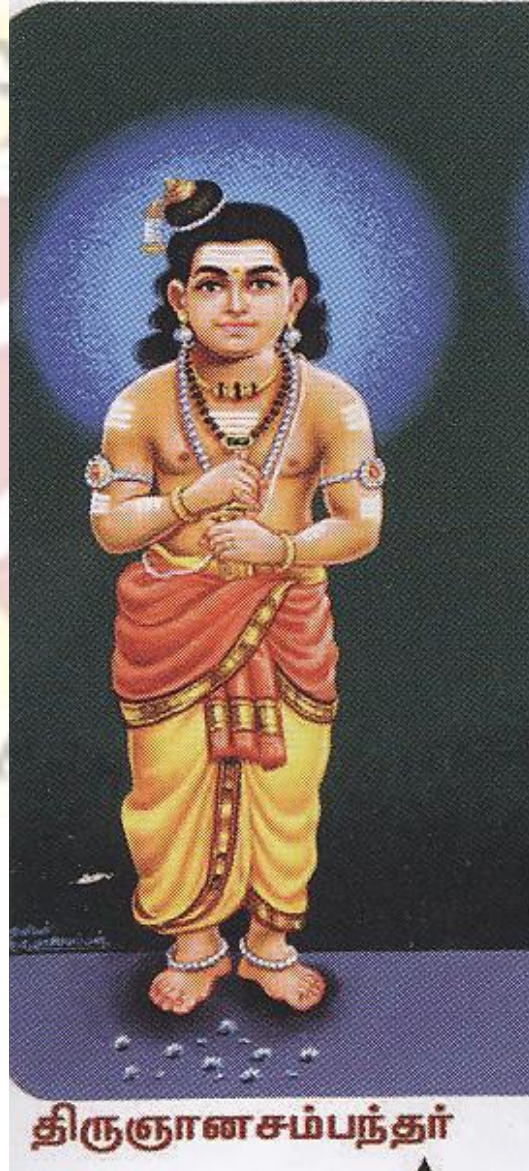
இந்த உருவத்துடன் அவர்கள் நல்ல தமிழ் புலமையும்பெற்றார்கள். நிறைய பாடல்களையும் பாடினார்கள். “திருவந்தாதி”, “மூத்த திருப்பதிகம்”, “திருவிரட்டை மணிமாலை எனும்திருப்பிரபந்தத்தையும்”இயற்றினார். இதனால் புனிதவதியார், காரைக்கால் அம்மையார் என்று எல்லோராலும் அன்போடு அழைக்கப்பட்டார். இரவும், பகலும் எல்லா நேரங்களிலும்சிவனைநினைத்தும், பூசை செய்தும் வாழ்ந்து வந்தார்.

ஒரு நாள், அவருக்கு திரு கைலாயமலைக்குச் சென்று அந்த பரமசிவனை தரிசிக்க எண்ணினார். தான் இருக்கும் இடத்திலிருந்து, பாதயாத்திரையாககைலாயமலைக்குச்சென்றார். அங்கு மலையின் மீது தன் காலால் நடந்தால், அந்த இடம் மாசுப் பட்டு விடும் என்று எண்ணி, தன் தலையால் மலையேறினார். (அதாவது தலை கீழாக நடந்தார்). புனிதவதியார் அங்கு தலை கீழாகவந்துக்கொண்டிருப்பதை பார்த்த பார்வதி தேவி, ஈஸ்வரனிடம், தலையினால் நடந்து வருகின்ற எலும்பும் தோலுமாய் உருவம் கொண்டவரின் அன்பை நாம் என்ன வென்று சொல்லுவது என்று கூறினார். அதற்கு இறைவன், தேவி! இவர் நம்மை வழிபடும் அம்மையார். இந்த உருவத்தைவேண்டும்மென்று தான் நம்மிடமிருந்து பெற்றார் என்றார். அதனைக் கேட்ட பார்வதி தேவியோ! எல்லோரும் தாங்கள் அழகாக இருக்க வேண்டும், முதுமையிலும், இளமை வேண்டும் என்று தான் வேண்டுவர்கள். ஆனால் இவரோ, இளமையிலேயே, முதுமை வேண்டும் என்று விரும்பி இருக்கிறாரே, என்று அதிசியப்பட்டார். புனிதவதியாரும், சிவபெருமான் இருக்கிற இடத்திற்கு அருகில் வந்து விட்டார். இவரைப் பார்த்த சிவபெருமனோ! “அம்மையே” என்று அன்பாக அழைத்தார்.

தாய் தந்தை இல்லாத சிவபெருமானே, இவரைப் பார்த்து அம்மையே என்று அழைக்கிறார் என்றால், இவருடைய பக்தியைஎன்னவென்று சொல்வது. உடனே, புனிதவதியாரும் அப்பா! என்று கூறி, சிவபெருமானின் காலடியில் விழுந்து வணங்கினார். அம்மையே! உமக்கு என்ன வாரம் வேண்டும் என்று கேட்டார். அதற்கு அம்மையாரோ, ஈசனே! எனக்கு இன்பத்தில் எல்லாம் சிறந்த இன்பமான “மோட்சம்” வேண்டும் என்றார். நான் மீண்டும் பிறக்காமல் இருக்க வேண்டும். ஒரு வேளை, நான் மீண்டும் பிறக்க நேர்ந்தால், உங்களை மறக்காமல் இருக்க வேண்டும். அத்தோடு, தாங்கள் “ஆனந்த தாண்டவம்” ஆடும்போது, நான் தங்கள்

திருவடிகீழ் இருந்து அதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று வேண்டினார். சிவபெருமானும், தென்னாட்டில் உள்ள திருவாலங்காட்டில், நாம் நடனம் ஆடும்போது நீ எமதுதிருவடிகீழ் அமர்ந்து கண்டுக்களிப்பாயாக என்று அருள் புரிந்தார். அம்மையாருக்கு ஏற்பட்ட ஆனந்தத்துக்கு அளவே இல்லை. பிறகு அவர் திருவாலங்காட்டை அடைந்து, அந்த ஈசுவரனின் ஆனந்த நடனத்தை கண்டுக்களித்தார். அவ்வாறு கண்டு களிக்கும்போது, திருவாலங்காட்டுத்திருவந்தாதி, மூத்த திருப்பதிகம், திருவிரட்டை மணிமாலை ஆகிய பாடல் நூல்களை இயற்றினார்.

திருஞானசம்பந்தர்

திருஞானசம்பந்தர் - (2-234 திருத்துருத்தி பதிகம் பா.எண்: 1759
1769 வரை)

வாழ்க்கை குறிப்பு:

- இயற்பெயர் = ஆளுடையபிள்ளை
- பெற்றோர் = சிவபாதஇருதயார், பகவதி அம்மையார்
- ஊர் = சீர்காழி(தோணிபுரம், பிரம்மபுரம், வேணுபுரம்)
- மனைவி = சொக்கியார்
- வாழ்ந்த காலம் = 16 ஆண்டுகள்
- மார்க்கம் = கிரியை என்னும் சத்புத்திர மார்க்கம்
- நெறி = மகன்மை நெறி
- ஆட்கொள்ளட்பாட இடம் = சீர்காழி
- இறைவனடி சேர்ந்த இடம் = பெருமணநல்லூர்
- இவரின் தமிழ் = கொஞ்ச தமிழ்

படைப்புகள்:

- 1,2,3 ஆம் திருமுறைகள்
- முதல் மூன்று திருமுறைகள் = "திருகடைகாப்பு" எனப்போற்றுவர்

வேறு பெயர்கள்:

- ஆளுடையபிள்ளை(இயற்பெயர்)
- திருஞானம் பெற்ற பிள்ளை
- காழிநாடுடைய பிள்ளை
- ஆணைநமதென்ற பெருமான்
- பரசமயகோளரி
- நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தம்(சுந்தரர்)
- திராவிட சிசு(ஆதிசங்கரர் தம்முடைய சௌந்தர்யலகரி என்னும் நூலில்)
- இந்தமிழ் ஏசுநாதர்
- சத்புத்திரன்
- காழி வள்ளல்
- முருகனின் அவதாரம்
- கவுணியர்
- சந்தத்தின் தந்தை
- காழியர்கோன்
- ஞானத்தின்திருவுரு
- நான் மறையின்தனித்துணை
- கல்லாமல் கற்றவன்(சுந்தரர்)

நிகழ்த்திய அற்புதங்கள்:

- திருமறைக்காடு = மூடிய கோயில் கதவுகளைபாடித் திறக்க செய்தார்.
- திருப்பாச்சிலாச்சிரமம் = மழவன் மகளின் முயலகன் நோய் நீக்கினார்

- திருமருகல் = பாம்பு தீண்டியவணிகனின்விடம்நீக்கினார்
- திருவோத்தார் = ஆண்பனையைபெண்பனைஆக்கினார்
- மதுரை = தான் தங்கியிருந்தமடத்திற்குக் கூன்பாண்டியன் வைத்த நெருப்பை அவனுக்கே வெப்பு நோயாகப்பற்றச் செய்தார். அவன் மனைவி மங்கையர்க்கரசியும், அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் வேண்ட, நீறு பூசி அவனின் வெப்பு நோய் நீக்கி, அவனின் கூன் நீக்கச் செய்து அவனை “நின்றசீர்நெடுமாறன்” ஆகினார்.
- மதுரை = வாதத்துக்குஅழைத்தபுத்தநந்தியின் தலை துண்டாகுமாறு செய்தார்.
- மயிலாப்பூர் = குடத்தில் சாம்பலாக இருந்த பூம்பாவை என்னும் பெண்ணை உயிருடன் வரச் செய்தார்.
- திருஏடகம் = வைகையாற்றில்இட்ட ஏடு கரை ஏறியது.
- திருப்பூந்துருத்தி = நாவுக்கரசர் இவரை சுமந்த இடம்.

இறைவனிடமிருந்துபெற்றவை:

- திருகோலக்காவில் = பொற்றாளம்
- திருவாடுதுறை = பொற்கிழி
- திருவீழிமிழலை = படிகாசு
- திருவாயிலறத்துறை = முத்துச்சிவிகை
- பட்டீஸ்வரம் = முத்துப்பந்தல்

குறிப்பு:

- மூன்று வயதில் இவருக்கு உமையம்மையே நேரில் வந்து இவருக்கு “ஞானப்பால்” ஊட்டினார். அன்று முதல் இவர் “ஞானசம்பந்தன்” எனப் பெயர் பெற்றார்.
- இவர் தந்தையாரின் தோளில் அமர்ந்தவாரேசிவத்தலங்கள் சென்று பாடினார்.
- இவரின் அனைத்துப் பதிகங்களிலும்எட்டாவது பாடல் “இராவணன்” பற்றியும், ஒன்பதாவது பாடல் “மாலும்அயனும்” காண இயலாத சிவபெருமானின்பெருமையும், பத்தாவது பாடல் “சமணபௌத்தசமயங்கள்” துன்பம் தரும் தீங்கினைஉடையன என்றும் பாடும் பாங்கினைகொண்டுள்ளன.
- 16 ஆண்டுகள் மட்டுமே இவர் உயிருடன் வாழ்ந்தார்.
- அந்தணரானசம்பந்தர் தாம் செல்லும் இடங்களுக்கு எல்லாம் பாணர் குளத்தை சேர்ந்த திருநீலகண்டயாழ்பாணரை அழைத்து செல்வார்.
- இவர் தன்னை தானே “தமிழ் ஞானசம்பந்தன்” என அழைத்துக்கொள்வார்
- மதுரையில்அனல்வாதம், புனல்வாதம் செய்து சமணர்களைதோற்கடித்தார். தோல்வி

தாங்காமல் 8000 சமணமுனிவர்கள் தற்கொலை செய்துக்கொண்டனர்.

- இவரின் தோழர் = சிறுத்தொண்டர்எனப்படும்பரஞ்சோதியார்
- ஞானசம்பந்தர் 16000 பதிகம் பாடியதாகநம்பியாண்டார் நம்பி குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் நமக்கு கிடைத்தது 384 பதிகங்கள் மட்டுமே.
- கிடைக்கும் மொத்தப்பாடல்கள் = 4181
- 220 திருத்தலங்களுக்கு சென்று பாடியுள்ளார்.
- சம்பந்தரும்நாவுக்கரசரும் சந்தித்த இடம் = திருப்புகலூர்

சிறப்பு:

- தந்தை இல்லாமல் சென்ற இடங்களில் சிறுவனான இவரை, திருநாவுக்கரசர் தம் தோளில் சுமந்து சென்றுளார்.(இடம் = திருப்பூந்துருத்தி)
- திருநாவுக்கரசரை “அப்பர்” எனப் பெயர் இட்டு அழைத்தார்.
- இவரின் நெறி = மகன்மை நெறி
- இவரின் மார்க்கம் = சத்புத்திர மார்க்கம்
- சேக்கிழார் தமது பெரியபுராணத்தில், “வேதநெறி தழைத்தோங்க, மிகு சைவத்துறை விளங்க இவர் தோன்றினார்” எனப் பாராட்டினார்.
- தம் பாடல்களில் 23 பண் அமைத்துப்பாடியுள்ளார்.
- ஏறத்தாழ 110 சந்தங்களை தன் பாடல்களில் அமைத்துப்பாடியுள்ளார். எனவே இவரை, “சந்தத்தின் தந்தை” என்று கூறுவர்.
- யமகம், மடக்கு முதலிய சொல்லணிகட்கும், சித்திரகவிக்கும் முதன் முதலில் தொடங்கி வைத்தவர் சம்பந்தரே ஆவார்.
- சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் ஏறக்குறைய பாதிக்கு பாதி சம்பந்தர் வரலாறு இடம் பெறுவதால் “பிள்ளை பாதி புராணம் பாதி” எனப்போற்றப்படுகிறது.
- இவர் “முருகனின் அவதாரமாகவே” கருதப்பட்டார்.
- யாழ் முறி இவருக்கு மட்டுமே உரியது.

மேற்கோள்:

- காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார் தமைநன்னெறிக்கு உய்ப்பது வேத நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது நாதனாமநமச்சிவாயமே
- சிறையாரும் மடக்கினியே இங்கே வா தேனொடுபால்

- ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனி
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே

*****திருநாவுக்
கரசர்

வாழ்க்கை குறிப்பு:

- இயற்பெயர் = மருள்நீக்கியார்
- பெற்றோர் = புகழனார், மாதினியார்
- ஊர் = தென்னாற்காடுமாவட்டம்திருவாமூர்
- சகோதரி = திலகவதி
- வாழ்ந்த காலம் = 81 ஆண்டுகள்

- மார்க்கம் = சரியை என்னும் தாச மார்க்கம்
- நெறி = தொண்டு நெறி
- ஆட்கொள்ளட்பாட இடம் = திருவதிகை
- இறைவனடி சேர்ந்த இடம் = திருப்புகலூர்
- இவரின் தமிழ் = கெஞ்ச தமிழ்

படைப்புகள்:

- இவர் அளித்தது 4,5,6 ஆம் திருமுறை
- 4ஆம் திருமுறை = திருநேரிசை
- 5ஆம் திருமுறை = திருக்குறுந்தொகை
- 6ஆம் திருமுறை = திருந்தான்டகம்

வேறு பெயர்கள்:

- மருள்நீக்கியார்(இயற் பெயர்)
- தருமசேனர்(சமண சமயத்தில் இருந்த பொழுது)
- அப்பர்(ஞானசம்பந்தர்)
- வாகீசர்

- தாண்டகவேந்தர்
- ஆளுடைய அரசு
- திருநாவுக்கரசர்(இறைவன் அளித்த பெயர்)
- சைவஉலகின்செஞ்ஞாயிறு

செய்த அற்புதங்கள்:

- “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்னும் கொள்கையில் நின்று உழவாரப்பணி மேற்கொண்டார்.
- “மகேந்திரவர்மப்பல்லவனை” சைவராக்கினார்
- திருமறைக்காட்டில்பாடியே கதவை திறக்கச் செய்தார்.
- பாம்பு தீண்டி இறந்த அப்பூதியடிகளின் மகனை உயிர் பெற்று எழச் செய்தார்.
- திருவையாற்றில் மூழ்கி எழுந்து, கயிலாயக்காட்சியைகண்டார்.
- மகேந்திரவர்மப்பல்லவன் இவரை கல்லில் கட்டி கடலில் வீசிய போதும், “கடலில் பாய்ச்சினும்நல்துணைஆவதுநமச்சிவாயவே” எனப் பாடி கடலில் கல்லுடன் மிதந்து கரை சேர்ந்தார்.

சிறப்பு:

- சிவபெருமானே இவரை “நாவுக்கரசர்” எனப் பெயர் இட்டு அழைத்தார்.
- “உழவாரப்படை” கொண்டு கோயில் தோறும் உழவாரப்பணி(புல் செதுக்கி சுத்தம் செய்தல்) மேற்கொண்டார்.
- திருஞானசம்பந்தரை தன் தோலில் சுமந்து பல தலங்கள்சென்றுள்ளார்.
- “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்னும் கொள்கையில் நின்று உழவாரப்பணி மேற்கொண்டார்
- இறைவனைகணவனாகவும், ஆன்மாவை மனைவியாகவும்உருவகித்துபாடியவர்.

குறிப்பு:

- இவர் சமண சமயத்தில் இருந்து தன் சகோதரியின் மூலம் சைவசமயத்திற்குமாறினார்.
- இவர் சமண சமயத்தில் இருந்த பொது இவரின் பெயர் = தருமசேனர்
- இவர் 4900 பதிகங்கள்பாடியதாககூறப்படுகிறது.
- ஆனால் இன்று கிடைப்பதோ313 பதிகங்கள் மட்டுமே
- சங்கம் என்னும் வார்த்தை முதன் முதலில் இவரது திருப்பத்தூர்த்தேவாரத்தில், “நன் பாட்டுப் புலவனாய்ச்சங்கமேறிநற்கனகக்கிழிதருமிக்கருளினோன் காண்” என்ற பாடலில் வருகிறது.

பதிகம், பா.எண். 1946 – 1954 வரை 9 பாடல்கள்)

LET YOUR LIGHT SHINE

.....,

.....,

.....,

.....,

குருந்தமரத்தடியில் சிவபெருமான் குருவாய் உபதேசம் செய்த காட்சி

தொல்லை	யிரும்பிறவிசூழும்	தளை	நீக்கி
அல்லல்	அறுத்து	ஆனந்தம்	ஆக்கியதே
எல்லை		மருவாநெறியளிக்கும்வாதலூர்	
எங்கோன்	திருவாசகம்	என்னும்	தேன்.

"திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்"

வாட்டமிலாமாணிக்கவாசக நின் வாசகத்தை
 கேட்டபொழுதங்கிருந்தகீழ்ப்பறவைசாதிகளும்
 வேட்டமுறும்பொல்லாவிலங்குகளும்மெய்ஞ்ஞான
 நாட்டமுறும்என்னிலிங்குநானடைதல்வியப்பன்றே. - வள்ளலார்
 சுவாமிகள்

.மாணிக்கவாசகர் - திருவெம்பாவை 1-10
 954

மாணிக்கவாசகர் காலம்
 9ம் நூற்றாண்டு:

எனவே கி.பி. 863இல் மாணிக்கவாசகர் சாத்திரங்கள் பல அறிந்த சிவனடியாராக இருந்தார் என்பதையும், பின்பு பல ஆண்டுகள் வரகுணனுக்குமந்திரியாகவும் இருந்தார் என்பதையும் அறிகிறோம்.

மாணிக்கவாசகர் சைவ சமய நாற்குரவர்களுள் ஒருவராவர். முன்னைய மூவரும் தேவாரம் பாடியிருக்க இவர் பாடியநூல்களாவன: திருவாசகமும், திருக்கோவையாருமாகும். **இவர் 9 ஆம் நூற்றாண்டில் வரகுண பாண்டியன் காலத்தைச் சேர்ந்தவர்.**

9 -10ம் நூற்றாண்டு:

மாணிக்கவாசகர் இரண்டாம் வரகுணன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்று வரலாறு சுட்டுகிறது. முதல் வரகுணன் (768-811) குரு சரிதம் கொண்டாடிய பரம வைணவனாவான். **அவன் பேரனான இரண்டாம் வரகுணன் (863-911) சிறந்த சிவபக்தன் என்பதைப் பாண்டியர் செப்பேடுகளும், மாணிக்கவாசகரின் திருக்கோவையாரும், பட்டினத்து அடிகளின் பாடல்களும், பாண்டிய குலோதயாவடமொழிக்காவியமும் உறுதி செய்கின்றன.** மாணிக்கவாசகர் "வரகுணனாம் தென்னவன் ஏத்தும் சிற்றம்பலம்" என்றும், "சிற்றம் பலம் புகழும்மயல் ஓங்கு இருங்களியானை வரகுணன்" என்றும் நிகழ்காலத்தில் வரகுணனைப் பற்றித் திருக்கோவையாரில் கூறுவது ஆய்வுக்கு அணி கூட்டுகிறது.

மறுப்பு :

திருக்கோவையார் 327 ஆம் பாடலையும் எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றில் வரும் வரகுணன் பெயரைப்பிடித்துத்தொங்கி, 8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பராந்தகக்கோச்சடையனான வரகுணனோடோ, அன்றி அவன் பேரனான 9 ஆம் நூற்றாண்டு (பொ.உ.862) வரகுணனோடோ [இவனும் ஒரு சடையவர்மனே, மாற வர்மன் அல்லன். இவன் தந்தை சீமாற சீவல்லபனே ஒரு மாற வர்மன்.] ஒருசிலர்பொருத்திச் சொல்வார்கள்.

இவை அனைத்தும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் தீந்தமிழால் சிவபெருமானை குறித்துப் பாடிய திருவாசகத்தை பற்றிய சில புகழாரங்கள். சிவபெருமானே குருவாக வந்து மாணிக்கவாசகரை தடுத்தாட்கொண்டார். சைவ சமய குரவர்கள் நால்வர்களுள் ஒருவரான மாணிக்கவாசகரின் வரலாற்றை இந்த மார்கழி மாதத்தில் அவரது திருவெம்பாவையும், திருப்பள்ளியெழுச்சியையும் காண்பதற்கு முன் காண்போம்.

பாண்டிய நாட்டில் திருவாதவூரில்சம்புபாதாசிருதர், சிவஞானவதி ஆகியோருக்கு மகவாக அவதரித்தார். இவரது இயற்பெயர் திருவாதவூரர். இவர் 63 நாயன்மார்களுள் ஒருவர் இல்லை மேலும் சுந்தரரின் திருத்தொண்டர்தொகையில் இவர் இடம் பெறவில்லை. எனவே இவர் சுந்தரர் காலத்திற்கு பின் பட்டவராக இருக்க வேண்டும். இளமையில் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கியதால் பாண்டிய மன்னன் அரிகேசரி அல்லது அரிமர்த்தனபாண்டியனின் அமைச்சராக இருந்தார். "தென்னவன் பிரம்மராயர்" என்னும் உயரிய விருதை அளித்து பெருமை படுத்தினார். அரசனுக்கு அமைச்சராக இருந்தும் அவர் ஆன்மீக நாட்டம் உடையவராகவே இருந்தார். தக்கவொருருவை அவர் உள்ளம் நாடியவாறிருந்தது. ஒரு நாள், அரசன் தன்னுடைய குதிரைப்படையைப்பலப்படுத்தவேண்டி, வாதவூராரை அழைத்து, கருவூலத்திலிருந்துபொன்னை எடுத்துக்கொண்டு, கீழைக்கடற்கரைக்குச் சென்று, நல்ல அரபு, பாரசீகக்குதிரைகளாகப் பார்த்து, வாங்கிவரும்படி ஆணையிட்டான். அக்காலத்தில்தமிழகத்தின்கடற்கரைப்பகுதிகளில் சில பட்டினங்களில் பாரசீகவளைகுடாப்பகுதியிலிருந்து வந்த அராபியர்கள் குடியேற்றங்களை அமைத்துக் கொண்டு வாணிபம் செய்து வந்தனர்.

ஒட்டகங்களின்மீது பெரும்பொருளை ஏற்றிக்கொண்டு வாதவூரார்பாண்டிநாட்டுவடஎல்லையில் இருந்த "திருப்பெருந்துறை" என்னும் ஊரை அடைந்தார். இப்போது இத்திருத்தலம் ஆவுடையார் கோவில் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அவ்வூரை நெருங்கியது மேவாதவூரருக்கு ஏதோ பெரும்பாரமொன்று மறைந்தது போலத் தோன்றியது. அங்கு ஓரிடத்திலிருந்து, "சிவசிவ" என்ற ஒலி கேட்டது. அந்த ஒலியை நோக்கிச் சென்றார். அங்கு ஈசனே குருந்தமரத்தடியில் சீடர்களுடன் மௌனகுருவாக அமர்ந்திருந்தான். இறைவன் அவரின்மீது தனது அருட்பார்வையைச் செலுத்தி அவருக்கு "மாணிக்கவாசகன்" என்னும் தீட்சாநாமமும் வழங்கினான். மாணிக்கவாசகராய்மாறிவிட்ட திருவாதவூராரும் திருப்பெருந்துறையிலே யேதங்கி, பெரும் கோவிலைக்கட்டி பல திருப்பணிகளையும் அறப்பணிகளையும் செய்து கொண்டிருந்தார். வந்த காரியத்தையும் மறந்தார்; அரசன் கொடுத்தனுப்பிய பணத்தையும் கோவில் கட்டுவதிலேயே செலவிட்டுவிட்டார். குதிரைகளை ஞாபகப்படுத்தி பாண்டியமன்னன்தூதுவர்களை அனுப்பினான். ஈசனின் ஆணைப்படி, ஆவணி மூல நாளன்று குதிரைகள் வந்து சேருமென்று சொல்லியனுப்பினார். ஒற்றர்களின் வாயிலாக

உண்மையினை அறிந்த மன்னவன்
செலவழித்தபொருட்களைத்திருப்பித்தருமாறுமாணிக்கவாசகரைச்
சிறையில் அடைத்துத்துன்புறுத்தினான்.

மாணிக்கவாசகரின் உண்மையான பக்தியை உலகுக்கு தெரியப்படுத்த
திருவுளம் கொண்ட சொக்கேசப்பெருமான் தானே காட்டில்
திரிந்தநரிகளைக்குதிரைகளாக மாற்றி, (நரிதனைபரியாக்கி)
தன்னுடைய பூதர்களைராவுத்தர்களாக்கி,
தானும் "சொக்கராவுத்தர்"என்னும்கோலத்தொடு ஓர் அராபியக் குதிரை
வணிகனாகப்பாண்டியனை அடைந்து குதிரைகளை ஒப்படைத்தார்.
ஆனால் இரவில்போலிக்குதிரைகள்நரிகளாக மாறி, பழைய
குதிரைகளையும்சேதப்படுத்திவிட்டு, மதுரை நகரில் பெருங்குழப்பம்
விளைவித்து, காட்டிற்குள்ஓடிப்போயின. மீண்டும் அரிமர்த்தன
பாண்டியன் மாணிக்கவாசகரை சித்திரவதை செய்தான். அப்போது
சொக்கேசப்பெருமான், வைகையில்பெருவெள்ளம்தோன்றிடச் செய்தார்.
அரசன் வீட்டுக்கு ஒருவர் வந்து வைகையை அடைக்க வேண்டும் என்று
ஆணையிட்டான். அவ்வமயம் பிட்டு விற்கும் வந்திக்கு யாரும்
இல்லாததால் அவர் ஆலவாயண்ணலிடம் வேண்டி முறையிட்டான்.
அவளுக்கு அருள கூலியாளாகத் தானே வந்து கூலியாக உதிர்ந்த பிட்டு
மட்டுமே கூலி என்று பேசி அன்று சோதனையாக எல்லா பிட்டும் உதிர்ந்து
விட அதை உண்டு விட்டு , அனைவரும் மண் எடுத்து
வெள்ளத்தைஅடைத்துக்கொண்டிருக்க , கூலியாளாக வந்த பெருமான்
மட்டும் தூங்கிக் கொண்டு இருந்தார். அங்கே வந்த அரிமர்த்தன
பாண்டியன் கோபம் கொண்டு தன் கையால் இருந்த பிரம்பால் முதுகில்
அடிக்க அந்த அடி எல்லாவுயிர்களின்முதுகிலும் விழ அரசன் மயங்கி
நிற்க , தானே ஒரு கூடை மண்ணை வெட்டிப்போட்டு,
வைகையின்வெள்ளத்தை அடக்கி மறைந்தார்.

மணிவாசகரின் பெருமையை அறிந்த மன்னன், அவரை விடுவித்தான்.
ஆனால் அவர் அரசவையை விட்டு, திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்று தங்கி,
குருபீடம் ஒன்றை நிறுவினார். அங்கு அவர் "சிவபுராணம்", "திருச்சதகம்"
முதலிய பாடல்களைப்பாடினார். அதன்பின்னர் இறைவனின்
ஆணையை மேற்கொண்டு திருஉத்தரகோசமங்கை என்னும் தலத்தில்
இருந்து பாடல்கள் இயற்றினார். அதன்பின்னர் தலயாத்திரை புரிந்து
திருவண்ணாமலையில் "திருவெம்பாவை", "திருவம்மாளை"
ஆகியவற்றைப்பாடினார். கடைசியாகத்தில்லையை அடைந்தார். அங்கு
ஈழநாட்டைச் சேர்ந்த புத்தமதக்குருவைவாதிவென்று,
ஈழமன்னனின்ஊமைமகளைப்பேசவைத்து, அவர்களை மதமாற்றம்
செய்தார். ஈழத்துபுத்தகுரு கேட்ட கேள்விகளுக்கு,
ஈழத்தரசனின்குமாரியின் வாயால்

சொல்லச்செய்தவிடைகளே, "திருச்சாழல்" என்னும் பதிகமாக அமைந்தன. தில்லையில் "அச்சோப்பதிகம்" போன்ற சிலவற்றைப்பாடினார்.

ஒருநாள், பாண்டிநாட்டு அந்தண வடிவில், ஈசன் மணிவாசகரிடம் வந்து, அதுவரை அவர் பாடியுள்ள பாடல்களை முறையாகச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொண்டான். மணிவாசகர் அவ்வாறு சொல்லச்சொல்ல, இறைவனும் தன் திருக்கரத்தால் ஏட்டில் எழுதிக்கொண்டான். திருவாசகப்பாடல்கள் அனைத்தையும் எழுதிய பின்னர், ஈசன் மணிவாசகரிடம், "பாவை பாடிய வாயால், கோவை பாடுக!", என்று கேட்டுக் கொண்டான்.

மணிவாசகர் அவ்வண்ணமே திருக்கோவையாரைப் பாட, ஈசன் அதையும் ஏட்டில் எழுதிக்கொண்டான். எழுதி முடித்தவுடன் இறுதியில், "இவை திருச்சிற்றம்பலமுடையான் எழுத்து", என்று கைச்சாத்துச்சாற்றி திருச்சிற்றம்பலத்தின் வாசற்படியில் வைத்து மறைந்தான். வாசற்படியில் ஏட்டுச்சுவடி இருப்பதைக்கண்ட அர்ச்சகர், தில்லைமூவாயிரவர் ஆகியோர் மாணிக்கவாசகரிடம் அந்தப்பாடல்களுக்குப் பொருளைக்கேட்டனர்.

அவனே அதற்கு அர்த்தம் மாணிக்கவாசகர், அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருச்சிற்றம்பலத்தையடைந்து, "அந்நூலின் பொருள் இவனே!", என்று சிற்சபையில் நடனமாடும் நடராசப்பெருமானைக்காட்டியவாறு, சிற்றம்பலத்துள்ள்தோன்றியபேரொளியில் ஆனி மாத மூலத்தன்று கலந்து, கரைந்து, மறைந்தார்.

மாணிக்கவாசகரால் எழுதப்பட்ட பெரும் நூல்கள் இரண்டு: 1. திருவாசகம்; 2. திருக்கோவையார். இவற்றுள் திருவாசகம் என்பது ஒரு பெரிய தொகுப்பு நூல். இதில் மொத்தம் 51 பாடல் நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பத்துப்பத்துப்பாடல்களாகப்பாடிய பதிகநூல்களே அதிகம். நீண்ட பாடல்களாக விளங்குபவை சிவபுராணம், கீர்த்தித்திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி, போற்றித்திருவகவல், திருச்சதகம் ஆகியவை. இவற்றில் பல பாடல்கள் புகழ்பெற்றவையாய் விளங்கிடினும், மிக அதிகமாக வழங்கப்படுபவை, சிவபுராணமும் திருவெம்பாவையும், திருப்பள்ளியெழுச்சியும் தான். திருவெம்பாவை, தொள்ளாயிரம் ஆண்டுகளாக

சைவக்கோயில்களில் ஓதப்படும் பெருமையுடையது. "தமிழ் மந்திரம்" என்ற பெயரில் அந்தக்காலத்தில் அது கடல் கடந்து சயாம்நாட்டிற்குச் சென்றிருக்கிறது. அரசனுக்கு முடிசூட்டும் காலத்திலும், சில திருவிழாக் காலத்திலும், சயாமியர் திருவெம்பாவையை ஓதுகின்றனர். ஒவ்வொரு

திருவெம்பாவைப்பாடலின்முடிவிலும் "ஏலோர்எம்பாவாய்!" என்ற சொற்றொடர் காணப்படும். அது மருவி வந்து இப்போது சயாமியரால், "லோரிபாவாய்" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அலகு-2

ஆண்டாள் திருப்பாவை – முழுவதும்

மர்க்குழி திங்கள்
வையத்து வாழ்விற்காள்
ஒங்கி உலகளந்த
ஆழி மழை கணனா
மாயனை மன்னு
புள்ளும் சிலம்பினகாளை
கீக கீக என்று
கீழ்வானம் வெள்ளென்று
தாமணி மாடத்து
நொற்றுச் சுவர்க்கம்
கற்றுக் கறவை
களைத்திளங் கற்றெருமை
புள்ளின் வாய் கீண்டாளை
உங்கள் பூக்கடை
எல்லே இளங்கிளியே
நாயகனாய் நின்ற
அம்பரமே தணைநீரே
உத்துமத களிற்றள்
குத்து விளக்கெரிய
முப்பத்து மூவர்
ஏற்ற கலங்கள் எழிர் பொங்கி
அங்கனமா குலத்து
மாரி முலைமுழஞ்சில்
அன்றிவல்லகமளத்தாய்
ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து
மாலே மணிவள்ளா
கூடாறை வெல்லும்
கரவைகள் பின்சென்று
சிறந்து சிறுகாலே
வங்கக் கூடல் கடைந்த

திருப்பாவை

திருப்பாவை பன்னிரண்டு
ஆண்டாள் பாடிய நூல் ஆகும்.

வைணவஆழ்வார்களில் ஒருவரான

திருப்பாவை பன்னிரண்டு

வைணவ ஆழ்வார்களில் ஒருவரான ஆண்டாள் பாடிய நூல் ஆகும்.

இது 30 பாடல்களால் ஆனது. வைணவப் பக்தி

நூல்களின்தொகுப்பான நாலாயிரத்திவ்வியப்பிரபந்தத்தின் 473

தொடக்கம் 503 வரையுள்ளபாடல்கள் திருப்பாவைப்பாடல்கள் ஆகும்.

தமிழ் நாட்டில் மார்கழி மாதத்தில் கன்னிப் பெண்கள் [பாவை நோன்பு](#) நோற்றனர். இதன் போதுவிடியு முன்பே எழும் கன்னியர் பிற பெண்களையும் துயில் எழுப்பிக்கொண்டு ஆற்றில் நீராடி இறைவனைத்துதித்துவழிபடுவர். இதனைப்பின்னணியாகக் கொண்டு எழுந்ததேஇந்நூல். இதனால் தற்காலத்திலும் பாவை நோன்புக் காலத்தில் இப்பாடல்கள் பாடப்பட்டு வருகின்றன. இதன் இரண்டாம் பாடல், [நெய்](#) உண்ணமாட்டோம், [பால்](#) அருந்த மாட்டோம் என எவ்வித [உணவு](#) வகைகளையும் உட்கொள்ளாதிருத்தலையும், காலையிலேநீராடுவதையும், [கண்ணுக்கு](#) மையிடுதல், தலையைச் சீவி முடித்து [மலர்களைச்](#) சூட்டிக்கொள்ளுதல் முதலிய அழகூட்டும்வேலைகளைச்செய்யாதிருத்தலையும், செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்யாது தவிர்த்தலையும், தீக்குறளை (தீயதான கோள் சொல்லாதிருக்கையும்) , [பிச்சை](#) முதலியன இட்டு நற்செயல்களில் ஈடுபடுவதையும், இறைவனைப்பாடித்துதித்தலையும் பாவை நோன்பு காலத்தில் செய்ய வேண்டியனவாகக் கூறி அந்நோன்புநோக்கும்விதத்தை விளக்குகிறது.

மூன்றாம் பாடல் அதனால் உண்டாகும் பயன்களையும் எடுத்துக் கூறுகிறது. நாடு முழுதும் மாதம் மும்மாரி பெய்யும், [வயல்களில்](#) நெற்பயிர் ஓங்கி வளரும். அவற்றிடையே சுயல் மீன்கள் துள்ளும், பசுக்கள்நிறையப் பால் கொடுக்கும், எங்கும் நீங்காத செல்வம் நிறையும் என்பது அப்பயன்களாகும். பாடல்கள் அனைத்தும் இறைவனின் பெருமைகளைக்கூறிக்கன்னியரைத் [துயில்](#) எழுப்பும் பாங்கில்எழுதப்பட்டுள்ளன.

தாய்லாந்தில் திருப்பாவை, [திருவெம்பாவை](#) மன்னர் முடிசூட்டலில்பாடப்படுகிறது.^[1] [மார்கழி](#) மாதத்தில் அனைத்து பெருமாள் கோயில்களிலும்சுப்ரபாதத்துக்குப் பதில் திருப்பாவை பாடப்படுகிறது.

□□□□□□□□□□:

□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□
 □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□
 □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□
 □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□
 □□□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□□□□
 □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
 □□□□□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□□□
 □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

பொய்கையாழ்வார்

பொய்கை ஆழ்வார் - முதல் திருவந்தாதி (3) - 3222, 3247, 3251

பொய்கையாழ்வார்வைணவநெறியைப் பின்பற்றி பக்தியில் சிறந்து
விளங்கிய பன்னிருஆழ்வார்களுள்முதலாழ்வார் ஆவார்[1][2].
காஞ்சிபுரத்தில் ஐப்பசி மாதம் திருவோணம்
நட்சத்திரத்தில்திருவெஃகாளும்பதியிலுள்ளசொன்னவண்ணம் செய்த
பெருமாள் கோயிலுள்ளபொய்கையில்பிறந்தவர். இவரால்
அந்தாதியாகப்பாடப்பட்ட நூறு பாடல்களும் முதல்
திருவந்தாதிஎனப்படுகின்றது. முதன்முதலில் விஷ்ணுவின் பத்து
அவதாரங்களையும்பாடியவர்.

□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□□.
□□□□□□□□ □□□□□□

□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□ □□□□ □□□□□□. □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□.
□□□□□□□□□□□□□□

□□□□ □□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□ □□□□□□ □□□, □□□□□□,
□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□, □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□
□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□ □□□□□□

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸ್ಥಳಾ ಸಾವನಾ ಪರಮಲ ದೇವಾಲಯವು, ಸ್ಥಳೀಯ ಶಿವ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಾವನಾ ಪರಮಲ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ.

ಈ ದೇವಾಲಯವು ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಾವನಾ ಪರಮಲ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ದೇವಾಲಯವು ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಾವನಾ ಪರಮಲ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಾವನಾ ಪರಮಲ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಾವನಾ ಪರಮಲ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಾವನಾ ಪರಮಲ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಾವನಾ ಪರಮಲ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ.

நம்மாழ்வார்(அருள்மாறன்)

பிறப்பு

-18

திருப்பதிகளையுடையபாண்டிநாட்டில்தாமிரபரணிகரையில்ஆழ்வார்தி
ருநகரியில் (திருக்குருகூர்)
நட்சத்திரம் – வைகாசி விசாகம்
அம்சம் – திருக்குறுங்குடிநம்பியின்அம்சமும்,
ஸ்ரீகௌஸ்துபம்எனும்இரத்தினாம்சமும், ஸேனைமுதலியோரது அம்சம்
சிறப்புப்பெயர்கள் – மாறன் , சடகோபன் , பராங்குசன் , வகுளபூஷணன்
இவர் பாடியபாசுரங்களைநான்காவது ஆயிரம் என்பர்
இவர் பாடிய மொத்த பாசுரங்கள் – 1296
உலகப்பற்றினை விட்டு இறைவனை சரண் அடையதால் அனைத்தும்
பெறுவது எளியது என்றார்
“வீடுமின்முற்றவும் , வீடு செய்து உம்முயிர் என்ற பாடலைப்பாடியுள்ளார்
சடம் எனும்வாயுவை ஓட்டி ஒழித்ததினால் ‘சடகோபன்’ என பெயர்
பெற்றார்.
இவர் 16 வயது வரை மௌனமாய் இருந்தார். ஸேனைமுதலியார்
இவருக்கு திருவிலச்சினை செய்து, உபதேசம் செய்து
வைஷ்ணவராக்கினார்.

